Ars rhetorica
Epistolarum exempla.

Incun. 75

Nianis Pauli: Epistole breves.

Impress. Liptzk per Melchiorem Lotter.
1499.

Hain Repert. bibl. N. 11,729.

Epistole breues ma-
gistri pauli niauis.

Paulus Niauis artium Magister

venerando viro Andree Hubner cōmendatori in Plawen. archidiaconoqꝫ Tobnensi dn̄o suo colendissimo. S. p. D.

Magnā solet vim ꝛ lr̄aꝝ quādā incredibilē. ꝛ ad dicendū ꝓpe singularē adolescētibus vtilitatē afferre scribēdi p̄ceptio Cum ocio fruat̄ liberiore et nulla eū celeritas ꝑueniat. tū ꝓpt̄ simulacrū qđ p̄stat sermōi. velut nōnullā ip̄ius silitudinē ac demū amicissimo cuiqꝫ explicat siqđ ad eū ꝑferre voluerit addo latinitatis familiaritatē q̄ iuuenib⁹ bone indolis iter ostēdit q̄ valeāt ad optimaꝝ artiū cacumia ꝑuenire. si forte dixero vir prestantissime atꝫ optie fore hāc disciplinā. tanqꝫ certamē ad qđ a pueris nos p̄param⁹. Dū grāmatice solem⁹ inseruire. varijsqꝫ deriuatiōib⁹ dictionū ꝛ regulis ad apte. dispositeqꝫ loquēdū. nulla te habeat ne ammiratio q̄dē. palā est. atꝫ in ꝓmptu ꝑfectā locutionē eoꝝ ꝛ finē q̄ in p̄ma etate p̄mū condiscūt ꝛ ad qđ lōge vehemēti⁹ impellunt̄. a p̄ceptorib⁹ suis. que cū ita sint. mei colligēdi causa. epistolas varias q̄s ꝛ in cōficiēdis epistolis exēploꝝ loco posuerim et q̄s ad amicos i gerēdis scripserim negocijs. in libellū redegi. a discipulis plurimū rogat⁹. Et licꝫ a marco Cicerōe alijsqꝫ ꝑ multis oratorib⁹ mlt̄a vel genera epistolaꝝ. libriqꝫ scripti sūt vt necessariū nō videat̄ nouas in lucē inducē. tū priscoꝝ viroꝝ lr̄e fere oēs de vetustissimis sūt reb⁹ q̄ꝝ aliquē nō solū ab vsu remote verūetiā oīno. aut perierūt. aut in alias res mutate sūt Itaqꝫ cōferre. haud paꝝ cēsebā p̄mū epistolas breues. q̄ essent discipulis vt imitatio quedā i libr̄s colligert̄. deinde paulisꝑ lōgiores q̄s mediocres nūcupaui. postrēo pene ꝓlixas. Et que oēs de reb⁹ nr̄is fuerit ex q̄bus ceu e speculo cōtueri poterint q̄ pacto lr̄e dictant̄. ꝛ dū in ea doctrina firmiores fuerit ad fastigia summoꝝ viroꝝ accedere. Inter scribēdū aūt dn̄atio tua occurrit quā cū ab ineūte etate vt p̄ceptorez optimū ardētiore cōplexus amore Nūc vo nō secus ac soleo firma charitate ꝓsequor. libellū epistolaꝝ ad te mitto sicuti ad cēsorē aniaduersorēqꝫ ip̄ius quas ob res p̄cor obtestorqꝫ eo suscipias anio. q̄ pacto Paulus tui amātissim⁹ ad te mittit. vale.

Epistola reprehendens
scribendi tarditatem.

Dhortabar te interdū ad me scriberes. factus aūt es tardiusculus Nec scribēdi officiū ampli⁹ curas eqdē reor. vel amiciciā nr̄am minorem esse q̄ fuerat. vel dicēdi p̄ceptionē nūc paruifacere. at nihil est qd̄ eque cupio quā litteras tuas. in quibus antiquū inter nos amorē nō esse extinctum cognoscā Etsi immemor mei aliqn̄ fuisses profecto scribendi munus te in memoriā reducet. quod ego quoq₃ pariter faciā. ac proinde complacere semper studebo. vale.

Responsio

Arguis me scribendi tarditate. et quasi nūc debilius opinaris amicicie munus. fateor litterarū assiduitas familiaritatē gignit. atq₃ nutrit. sed quid me culpas obsecro Naz crebrius ad te scripserim q̄₃ scripta tua acceperim. fac sis celeriusculus litteris tuis qua in re gratissimū mihi feceris. et firmiorem reddes amiciciā nostram. vale.

Rex vngarie aduersus ducem
Johānē de sagana arma mouet

Fama est in patria nr̄a regez Vngarie aduersus ducem Johannē de sagana arma motuꝝ. displicet toti schlesie sollicitaq₃ est. ⁊ variis modis conatur an huiusce litē. ac principum disceptationē posset lenire. quid futurum sit deus nouit pacē omnes et p̄cantur et optant. hec iam noua te scire tamets minus iucunda scribereq₃ ad te placuit. vale.

Responsio.

Scribis rem nō tantū duci Johāni periculū verūetiam toti schlesie p̄sagientē. si prouincia. ciuitatesq₃ in ea sapiunt summo laborabūt studio. nulliq₃ parcēt labori donec principū illoꝝ discordiā intercipiāt. alioquin agri deuastabunt rapient pecora. et nec amicus nec hostis erit satis tutus. vale.

Epistola narrans exercitum de
Vngaria venisse in Schlesiam.

Verum erat presagiū tuum vt veniente rege Vngarie minus fore vel amicos tutos. vel hostes. q̄ primū ex vnga

rla copie sunt educte omnis cessat mercatura. agri cult' relinquitur. viarum additus latronib' obsessi ac demū deuastantur et ville. et opida non satis munita. si letiora forent pre manibus. letiora quoq3 ad te scriberem vale.

Responsio

Oleo tā insigni terre. atq3 fructifere qd huiusmodi iam incomodū ab vngaris patitur. Nec dubiū est si rex ipe copias eduxerit. qui ferū populū p̄dabundūq3 h3 qui agri populabunt ac tota schlesia varia subibit picula Te oratū facio quāprimū possis q̄ se turba populiq3 multitudo cōferet significare velis. in q̄ maxime tuū erga me officiū cognoscā. vale.

Epistola notificās regem vngarie magnā glogauiam obsedisse

Ostulasti te certiorē reddere quid vngarie regis exercit' factur'. aut quo se recipere velit. Jllud tā et firmiter scio ipm glogauiā magnā obsedisse. que ciuitas melior ē ducis Johannis de sagana. quā cū expugnauerit. facile est reliquas ciuitates obtinere. hec certa sunt et vera aliis narrare possis. vale.

Responsio

Ermagna me h3 ammiratio qua velit confidentia dux Johānes regie potēcie resistere. que cū solennem vrbem wiennā sibi subiugauit latissimis fossis. muris subductis. ac flumine nauigabili septā facile opidū illud haud satis munitū contra hostiū impetū obtinebit. Tu vero que in tēporis tractu agentur ad me scribere non desine. vale.

De Glogauie deditione

Rater meus minor natu pridie ex schlesia ad me venit retulit eni ducē Johannē de sagana fortiter quanq3 regis vngarie expeditionē propulsasse. adeo vt ne vi quidē vrbe3 glogauiā expugnare potuit. sed nimiū diu obsessa. demū eam fame cohercuit. et incole regi sese dederūt hec te scire mō volui.

Responsio

Ntiqua regis consuetudo est. plerasq3 vt ipse ciuitates quas obsessione infestat primū circundat corona. ac no

uissime famē torquet. sic Wiennā. sic nouā ciuitatē. sicqꝫ alias vrbes plurimū insignes in deditionē redegit. Tu vo dabis operā. vt q̄ se mltitudo hec recipiet. aut ꝯtra quē arma mouere ad me scribas.

Quod sarraceni in lusaciā se recipiūt

Vamprimū rex vngarie magnā glogauiā: ceteraqꝫ opida que ad ducatū ducis Johannis pertinebāt sibi subiugauit sarracenos ad lusaciam traduxit. famaqꝫ est marchioni Johāni bellū indicere. ducibusqꝫ Saxonie. hec apud nos diuulgata sunt. de quibus te certiorem facere placuit. vale.

Responsio

Arracenos esse in castris. atqꝫ adeo in fine ducatus pn̄cipū nostrorū. ne obscurū quidē est. sed fere omibus notū. Jdcirco principes nostri arma mouēt. eisqꝫ obuiare statuerunt extimescenda sunt pericula. et maiora q̄ etas aut nostra vnq̄ nouit. aut ꝓgenitorū nostrorū. deus det pacē tranquillaqꝫ tempora id omnes precamur vale.

Quod studiū sequendum est et magis profuturum.

Vm anceps. ambigueqꝫ sentētie Nescio quā disciplinā aggrediar. q̄ maiorē esset allatura vtilitatē. cōsului multos. nullus tn̄ eandē quā alius cōmēdauit scientiā. ille dyaleticis inherere suasit. alius rhetorice postremo nonnulli philozophos collauda bāt. decreui aūt te vnū sequi in capescendis cōsilijs. Jdcirco significatiōe innotescere obsecro quā tu doctrinā studio ac demū amore prosequere. eamipam et ego amore amplectar. neqꝫ vnq̄ certe a meo hoc proposito discedam vale.

Responsio

Ngenia varia sunt. nec oēs eiusdē rei capaces sumus. tū ex natura. tū ex consuetudine. diuersa aggrediamur obquā rem nec vlla te teneat ammiratio. si alius aliā nancisci conat᷑ sciam Jnter plerasqꝫ maxime dicendi p̄ceptionez arbitror ea vna certe pluribus cōducit disciplinis. in qua cū elaboraueris. procul iam quauis hesitatione profectū senties. vale.

De comodatione libri vel alterius rei.

Nimꝰ est aliqn̄ velle Quītiliani libꝝ intueri nec ego quē

ꝙ scio q̄ vel potiꝰ me posset ꝑticipē facere. vel ꝑ spaciū huiusce tpis cōmunicare. Te rogo igit̄ ꝯiūctissime fautor librum ipm̄ autorēq̄ȝ denegare nō velis ꝗ trāsmittere cū eo (quē cernis) tabellatore. ꝓ q̄ tuo erga me amico officio sp̄ tibi ꝯplacere studebo. vale.

Responsio

Diligenti animo conaris p̄cibus quasi nōnullis Quintiliani librū velis a me extorq̄re. nōne certū habes charissime fautor: omnia mea tibi esse cōmunia. recipe librum autoremq̄ȝ et q̄ad volueris pro tuo vtere arbitrio. vale.

Filius ad patrem quia vulneratus est vt subueniat.

Infortuniū circūdedit me. tātoq̄ȝ ipetu aggressuȝ vt ne illud q̄dē patiētissimo eēt tollerabile vulneratꝰ suȝ vehemētissime. ꝑcussusq̄ȝ acrit̄. exalandā vsq̄ȝ aīam. enormibꝰ q̄busdā lesionibꝰ cōfectꝰ rogo optīe genitor p̄sidiū q̄ddam trāsmittas. ne offensus sic vulneratusq̄ȝ ex hoim vita migrarē. vale.

Respōsio.

Euentus ille tibi ē p̄nuncciatus fili. sed nemini fidē adhibuisti. piam aspernatus es patris vocē. profuturamq̄ȝ ammonitionē eius. et nisi malū vlcisci malo non possem nulliū a me haberes auxiliū. recipe munꝰ hoc quo curari possis valentior tandem cum eris. vitam emenda. vale.

Pater filio scribit vt vxorem ducat.

Unicus es heres patrimonij tui Morte extincti sunt fratres tui oēs. ⁊ si antea cupiebā te lr̄is incūbere. Jā vero mutatꝰ. placȝ igit̄ vt vxorē ducat. domūq̄ȝ et fundū possideas. copulabo tibi v̄ginē speciosaȝ q̄ cū vitā duces felicissimā. vale.

Responsio.

Ab ineunte etate cōplacituȝ ire volui et tibi. et matri mee ꝑdulcis genitor. p̄cepisti litteris incūberem paratus fui nūc sententia mutatus iubes ducere vxorem presto sum nunq̄ȝ reuera in eo quod tibi videtur lentus ero. vale.

Inquirit infirmitatem.

Uenerunt mecum qui fragilem te esse dixerunt. sed non potuerūt hij an grauis esset infirmitas referre. si q̄s est

impetuosus dolor. aut febris aliqua. que valitudinē tuam tor-
quet mihi significato. et medicum accersire festinabo. vale

Responsio

Ebilis sum fateor. sed infirmitas parua est. et minuta.
Neqꝫ etiā confert propter exiguaꝫ fragilitatē medicum
vocare. Nam spero eam propediē abiturā. habeo tamē huma
nitati tue gratiam ꝙ tantam mei curam geris. vale.

Iterum de morbi
inquisitione.

Olui scire morbum tuum. et de hoc nihil scribis magis
enim sollicitussum ꝙ̄ antea extiterā. ex re interdū parua
magna succrescere solet. manifesta obsecro quid infirmitatis
paciaris. tum vero si facilis est acquiescam. vale.

Responsio

Stimabā me abdere velle onus infirmitatis mee sed as
siduis nūc postulas litteris manifestē. faciā hoc quāꝙ̄
indecorum est me illa reserare. fui cum quibusdam in collatiōe
et nimietas forte aut potus. aut cibi id debilitatis attulit. hec
sunt que postulas. vale.

Inquirit potatores

Ntellexi sane exordium morbi tui. nihil nunc amplius de
illo queram. sed expone tu mihi qui nam sunt cum qui-
bus inter conferendum necessitatis terminos excedebas. tū po
stea quod mihi corde est pandere non tardabo. vale.

Responsio

Isi tanta mihi copulatus esses amicicia. haud quanꝙ̄ id
tibi exponerē. quādoquidē turpitudine. et infamia non
caret. tñ enodabo. Nā fuerūt sutores quidā et fabri. q̄bus sum
mū est gaudiū potū habere. nō ad necessitatē solū. verūetiā ad
superfluitatē hij enī effecerūt vt plusꝙ̄ natura sufferrepotuit po
tarē.

De nouitate a peregrino suscepta

Eregrinus quidam apud me habuit hospicium retulit
bohemie quendam surrexisse episcopum. qui hereticam
prauitateꝫ auget probat. atqꝫ confirmat. sed credere nolui. qñ-
quidem terriuagi sepe incognitā pro certis affirmāt. si quid de

re illa percipies ad me scribere festina. vale.

Responsio.

Veris de Bohemorum facto. pcaris ad te scribam de episcopo amplificante pravitatem eorum. velim me mentiri sed nihil certius est. quam quod vetus error vehementissime innouatur adest episcopus. adest demonis nuncius. adest romane ecclesie hostis. certe res est firma. vale.

De notificatione infortu
nij alicuius ciuitatis.

Vdisti quondam leodiensium cladem cum expugnati ipsi et trucidati miserabiliter fuerant. culpa eorum fuisse rumor erat omnium. Nunc paululum emersi in errorem pristinum inciderunt. horrendum dictu. non solum dominum abiecerunt sed ferro quoque iugulabant. nefandum facinus si secularis fuisset. multo deo deterius cum sit episcopus. hec ad te scribere libuit. vale

Responsio.

Raue est auribus tanta que pdicas audire Nescio qualis res est. quod vrbs illa olim speciosissima nunc toties ruinam patitur vereor ne plaga superorum sit. aut vetus illud verbum verissimum nihil tam stabile quin cadat interdum. vale.

De modo accipiendi
occasionem scribendi.

Vondam sepius ad me scripsisti. sed ignoro iam qua re ppeditus omnino siles. velim tamen a te scire (vt recipias scribendi occasionem) wilhelmo principe extincto. vbi coniunx eius mansisset Nam ante a quibusuis opinabatur. si mortem obiret fugitiuam fore de thurigia. gratum mihi faces si hec ad me scriberes. vale.

Responsio.

E xore principes ad te scribam exoptas. faciam te certiorem his litteris Nam a ducibus saxonie obtinuit omne datum sibi dotalitium a principe Wilhelmo. hec mihi de ipsa constat.

Persuasio vt ad vniuersi
tatem se quis conferat.

Jra res est iohannes te in puerilibus hijs quiescere. in quibus nec ad altiora peruenias, nec famam sciencie assequaris

festina preco: ad vniuersale studium. in quo fons est et perfe-
ctio disciplinarū. et tantam adipisceris vtilitatem quantā. nec
tu quoq; excogitare audes. vale.

Responsio.

Vniuersitatē ingredi iucūdū est. q̄bus p̄sto sunt diuitie
Cū vo paup sim. nulle mihi opes sperno: a q̄busq; gy̆m
nasijs Noli amplius p̄suadē vides em̄ inopiā mihi obstare. vale

Patri renunciatū est filiū ad
Magisteriū se nō submisisse.

Vit denūcciatū fili mi te magistrādū fore. atq; integre
oēs cōpleuisse. et lectiōes. et exercitia Nudiustertius ali-
us sup̄uenit qui cōtrariū dicebat. ⁊ non parū ego turbatus. q̄d
quid nam tibi obstaculo sit non intellexi fac quātotius signi-
ficabis vt q̄ tibi fuerit impedimento scire possem. vale.

Responsio.

Ompleui amātissime pater vt aijs ad magisterij gra-
dū Et p̄posui me tū submittere. sed fecit error q̄ nondū
sedatus est. in magistrorum indignationē incidi Eram vnus de
hijs q̄ rogabāt ne nos cingulo aggrauarēt. quod pro flagitio
quodā habitū est. hec inq̄ causa est optime genitor. vale

De causa iusta corā iudice amissa.

O sti optime fautor iustissimā me causaz hr̄e cōtra vici-
nū meū. sed ad iudicē postq̄ p̄uentū est. ad ip̄osq; asses-
sores omnē p̄didi causam. tam iniqua forensiū est ⁊ hominum
existimatio. caue ne aliquādo et tu in iudiciū accedas. vale.

Responsio.

Oleo te causaz p̄didisse cū vicino tuo. Nec facile cogita-
tu est. quo pacto negociū id tam equū amisisti. nisi vna
res in mentē venisset. q̄ iudex aduersario tuo fauet. caue p̄terea
et tu quoq; ne amplius cum eo periculū incurras. vale.

An ad alchimiam
se applicare debeat

Omo extraneus nup̄ aduenit magnalia de alchimia lo-
quēs. iurabat se sancte scire artem et quidem verissimaz
sed carere instrumētis et ea pecunia vt compararet. is spospō-

dit parua pro re informaturū me doctrinam. Nolui facere te nesciente. si videtur tibi attemptabo. vale.

Responsio.

Vanq̄ȝ vera sit ars. et certa alchimie tn̄ pauci assequūtur permulti etiā comperti. mentientes se scire predicāt nec paucos ipsi deceperūt. placet preterea ne inuoluas te in fructuosam illam prenitiem. vale.

Pro consilio ad quē statū se quis applicare debeat.

Vm etate ꝑfectus. ⁊ vt dicūt virilez assumpsi togā. nec scio iā ad quē statū me applicabo in quo vitā ad calcez vsq̄ȝ ꝑducerē. cū vo mihi ceteris cōiunctior sis ꝑsuadeas q̄d aggrediendū sit facies amice si huic meo improbo desiderio non desis. et huius ego beneficiū nunq̄ȝ ero immemor. vale.

Responsio.

Vem debeas amplecti statū rogas. ⁊ cū puericiā exiuisti scire potes que tibi ⁊ faciēda sunt ⁊ fugiēda ceterū satis faciā tue petitiōi nihil meli⁹ cēseo cū litterat⁹ sis religionē diligas. int̄ oēs aūt minoꝝ fratꝝ ꝑfectior est. plenior q̄ȝ sanctitate si intraueris emēdatione quadam vitā tuam meliorabis. vale.

Ad idem de statu minorum.

Vanq̄ȝ oibus in rebus secuturus ego cōsiliū tuū in hac profecto vna remouebo. Naz vita minorū dura est prope dixerim durissima. ego autē in mollibus a cunabulis enutritus. sustinere certe nequirē. inutile est. persuadere noli. vale.

Responsio.

Itam ays durā minoꝝ ⁊ ego pariter dico. sed si animo specularis quale premiū sequat̄ laborē dixeris suauē dulcemq̄ȝ. nā eterna pro caducis meremur. que si pensare voles optimā postea leuissimamq̄ȝ religionē existimabis. vale.

De cōsilio an cōferat vt vxorē quis ducat.

Agna mihi quondā fuit appetitio suauis amice religionē intrarē aliquā. nūc mutata conditio mea est et nihil felicius autumo q̄ȝ adherere mulieri. statui mecū velle ducere aliquā qua cum terminarē vite mee spacium. multis est con-

trarium peto quod tibi videtur litteris mandes. vale.

Responsio.

Xorē ducere delectabile est. atq vita amena. si quis honestā elegerit atz discretā. sis vo caut⁹ q tales rare sunt mulieres ⁊ fenicis instar i lucē p deūt. postea penitudini nihil loci ē lōga emptio. irreuocabilis tractatio. mihiq sp suspecta.

Vt libros repositos vēdere nequit

O fuit apud me. N. iudicis libros q̄sdam officiorū Tullij. is petijt diligentia procurarē q̄ primū vendere nunc nemo est. q nō modo nō emat. sed ne interrogat q̄dē pro illis. siqn̄ ad eū venias sibi denūciato. qd pmereri erga te studebo.

Responsio.

On multi dies p̄terierūt iudicē cōueni. ostendiq lr̄as tuas. proinde vbis explicaui diligentiā tuā quā habuisti cum libris. ait enim non minorē gratiā se tibi habere q̄ si omnes vendidisses. vale.

Infirmitas notificat amico.

Eprimor infirmitate. multisq incomodis afficior. certe scio q ante in reb⁹ meis gaudebas. nūc te ceu pprijs infortunijs dolere. ita ꝯiunctionē nr̄am existimo si vtrisq nobis cōmunia sūt. ⁊ secūda. ⁊ aduersa Nā et feliciores euēt⁹ tibi patefactos splēdidiores reputaui. sic q̄q aduersos casus leuiores q̄s nōnunq̄ retulerim. qd et te facere vehementer exopto. vale.

Responsio.

Nfirmitate tua angor. certe non minus q̄ si ipse morbo quodā infestarer. accipio tamen animū q tanti me facis. vt dolorē tuū leuiorem reris. mihi eum pro vetusta inter nos dilectione patefactum. siquid enim senties quo tibi prodessem et laboribus. et rebus presto sum. accersire medicū. aliaq afferre paratussum. promptusq si tibi videbitur. vale.

De infortunio ciuitatis et q respublica ad improbos delata est.

I intelligas quo in statu sit respublica ciuitatis nimirum tristaberis. qui non secus ac propriā fortunā eā curasti en in manibus est improboꝝ. a quibus ruinā sedulo patit. ego

reuera cum animo repeto eã quondam floridam fuisse. et iam prope exitum esse. non satis flere possuz temporis huius condicionẽ. illa enim tibi nota esse volui. scio eñ si tuo consilio quippiam prestare valeres nihil obmitteres. vale.

Responsio.

Doleo rempublicam vrbis vestre adeo desertam esse. que olim speciosissima erat. ac tristanduz est vt ad manus derelictorũ peruenit. Etenim scio (nisi deus auertat) nec vnq̃ quieturos. donec que super est ad nihilum veniat. Nempe si mea opera possem subuenire laboribus non parcerem. sentio autem me frustra conari. quapropter ne quid futurum sit p̃dicere valeo. dij bene prospiciant vale.

De aduentus prestolatione
aliciuius et epistolis eius.

Estimabam te in nundinis esse. iam pridem expectabaz plures rogabam de aduentu tuo sed nemo certiorẽ me fecit postea quidem litteras tuas prestolabar. vt saltem refrigeriũ suscepissem ex epistola. longam post expectationẽ meaz haud ignoras quale est negociũ nostrũ. nã si diutius rem differas ambiguũ nutantemq̃ animũ mihi facies. Tu q̃ primuz possis causam absentie tue exponas ad modum precor. vale.

Responsio.

Non res parua me hucusq̃ retinuit. proposui mihi nundinariũ velle p̃bere. ac dissentio principis nr̃i cum marchione intentum meũ fefellit. timui periculum. ne forte in spoliatores incidissem. id egit vt domi torpere opportuit. dabis veniam. cum causa principi non mihi asscribi debeat. vale.

Detentus in nemore a
latronibus refert amico.

Ter nudiustertius arripui. ac te inuisere expectabã ac cũ ocius me in medio nemoris mouerẽ. e uestigio latrones extensis balistis me impetu quodã inuaserũt. id cũ nõ p̃senserim. non parum certe p̃territus erã. obstupefactus. nec quicq̃ loqui potui. p̃ triduũ me retinuerunt in vastis locis. postremo

cum satis visum esset liberum me abire iubebant. Nam tali in comodo impeditus ad te properare nequiui vale.

Responsio

Graui animo ac perturbato legi litteras tuas. quas plane sine fletu meroreqꝫ conspicari nõ poterã. accidit causa mea. ꝙ in latrones atroces incidisti. tandem vero leticia perfusus ꝙ liberũ te abire voluerunt. amplius te non vocabo. sed prope diem tecum fuero vale.

Repatriare volens scribit pro comite ad alium.

Opio patriã inuisere ac cõparare vestitũ q̃ me conseruabo ꝑ hyemẽ tediosũ est vnũ solũ difficileqꝫ ambulare. si quidẽ iucundũ reputarẽ cũ te comitẽ viderẽ. mihiqꝫ vie cõsociũ tu si eundẽ habes animũ itineri para. acceptus fuerit parentibus aduentus tuus. ceterisqꝫ familiaribus gratus vale.

Responsio

Opportune venerũt littere tue quibus mihi fecisti notum ꝙ te oportet vestitus gratia patriam inuisere Nam idẽ mihi animus est eademqꝫ sententia. quãobrem cum aliis in rebus familiarem te ostendisti. tum in hiis amicissimũ ego me accingã vt cũ volueris viã aggredi nulla in me mora sit vale.

Conqueritur de paupertate et se ab omnibus derelictum

Epauperatus sum. nec quicqꝫ amplius habeo. qui antea me amabãt iam vicio maxime afficiũt. omẽs quondam amici. abscesserũt modo. nec quid facturus sum intelligo desperatio mihi proxima est et ante oculos versatur. respice periculum meũ vt cautior esse in rebus tuis possis vale.

Responsio.

Oli desperare queso. accipe animũ. si hodie derelictus es atqꝫ oppressus a fortuna. cras sortem senties meliorem. etiamsi omnes te deserunt amici ego te nunq̃ derelinquam. ac postremo que possessionis mee sunt tibi cõmunicabo vale.

De Vngarorum ruina a Turcis perpessa.

Etsi infideliũ gens in populuꝫ christi sepenumero victoriã obtinuit nunq̃ tamẽ cruce signati maiorẽ passi sunt

ruinā ꝙ nostro euo. equidē permultos ipi vngaros necarunt. qui antehac victores turcorū extiterunt meror em̄ quibusuis est accolis. quandoquidē simile ipsi periculum verentur. hec vt scires volui. et quo in statu intelliges esset ecclesia vale.

Responsio.

Adefeci litteras fletu meo quibus iaz innotuisti ecclesie casum. opinor profecto deū nobis irasci cum sponsam roseo eius redemptam sanguine violari sinit. magnitudo scelerum ac hominum prauitas plagam illam meruit. atq vehementer demum timeo in mortalium vita emendetur maiorem super nos eventuram correctionis castigationem vale.

De obtinendo beneficio et obitu collatoris

Stimabā me adepturū pingue quod dā beneficium sed quo ego tempore debui collationis gratiā obtinere. princeps Wilhelmus (in cuius manibus vis collationis ipa steterat) morte pūentus est. sum itaq vacuus cuiusuis status. Nā si quo tu posses me statu prouidere rem mihi pergratam faceres neq vnq̄ abs te acceptabilius quippiam habuissem vale.

Responsio

Ogas seruitium tibi subordinarem optarē ducis collationē obtinuisses. nō ꝙ difficilis sim erga te promotiōe mea. sed quoniā paucissimi mō status sunt. his qui sacris gaudent cōgruentes. ego pro te vigilabo et quicquid laboribus industriaq efficere possum nihil omittam vale.

Narrant mercatores karolum ducem Burgundie viuere.

Ire rei narrationē audies. si vigilanti anio videre curabis epistolā illā. venerunt mercatores karolū viuere burgundie ducē certis signis affirmant. difficile creditu est. at cuz id ꝙplurimi pdicant ancipitem mihi animū faciūt Tu autem quid sentias de hac re ad me scribas. gratissimū mihi erit vale.

Responsio.

N dubijs rebus quis affirmabit. psertim de pte tūc magis ambigua. scis em̄ omniū hominū fuisse famaz ducē

karolū apud swicenses succubuisse neqꝫ mō tam credulus sum vt paucis mercatorib' credā. habes qđ de duce burgūdie sentio

Ciuitas in angustijs est
ꝑpter tirannidē principū

Ciuitas nostra in angustijs est. timore incredibili princeps Cristoferus bauarie dux eā subiugare cupit postulatqꝫ iuramentū homagij. Ceterū cum priuilegio hactenus ganisi. studiose resistunt. magna est principis potestas. ac opidū forte est et populosum. nec quid euenturum sit intelligo si quid possis ad me scribere curato. vale.

Responsio.

Scribis ad me ciuitatis timorem audio. Nec illa sola est huiusce timore aggrauata. quenā in seculo vrbs principes tirānisantes nō timet. spero deus singulari q̄dam bonitate ꝓuidebit. ne rabidus eoꝝ animus qđ cupit ad exitū ꝓducat.

Thesaurus absconditus intimat.

Fuerunt certe qui promulgabant res magnas. ac claras res absconditas in cotenheide Nec certe aliquē noui vnq̄ qui in hijs qꝫ tu nemoribus notior fuisset. Cur tamen. dij boni. non occurris fortune? festina obsecro nam pauculis diebus acquires ꝙ per spacium vite habundans sis.

Responsio.

Multorū rumor est aureos quosdā montes fore in cotenheit. sed neminē adhuc cōperi q̄ in ea ditat' sit. autumo famā illā populariū esse. atꝫ inanē. fui sepissime in hijs nemoribus. et tū cū nihil vnqꝫ offendi nec deiceps illuc ꝓficiscar. vale

Ad fratrem vt patriam
petat ac sacerdotium.

Cupiunt parentes optime frater sacerdotium velis accedere et ꝙ primū se offerret nunccius rogitabāt ad te litteras scriberem. quo circa precor maiorem immodo patriam petas ipsis demū progenitoribus quid tibi cordi sit enodas. vale

Responsio.

Letus parentum sermo est ꝑdulcis germane. opinantur et ipsi quidē in sacerdotio prompta. parataqꝫ esse omia

sed longe secus est q̄ rati sunt. atq̄ cū eis aliquādo expona cu-
iusmodi sit ⁊ qualis defectus. vilipendūt qd̄ magnopere curan-
dum est. id agit facitq̄ raro me patriam petere. vale.

Ad patrem q̄ frater patriā petere recusat.

Ubes dulcissime parens. primo ex te genito litteris mā
dem curaui id studiosissime. p̄catusq̄ sum patriā inuise
re velit ⁊ sacris se applicare ordinibus. q̄ magnopere exoptas
sentio vero ip̄m ab hac intentione alienū. querit em̄ quasdā cir
cuitionū euasiones. quibus se putat tueri. et cum nihil intellige
rem me proficere scriptiuncula mea. vehemēter doleo ac scribē-
di declinabo officium. vale.

Responsio.

Abeo gratias tibi nate. ceteris lōge fratribus charior. q̄
primogenito meo mentē meā plane innotuisti. certe em̄
nisi tuā in me q̄maximā ego dilectionē cōcepissem essem tur-
batus. Nunc solus es spes gaudiumq̄ vite mee. vale.

Ut hallonū consuetudo notificetur.

Res anni ferme elapsi sunt. cū primū abscessit filius me
us ceteris adolescētior. nec vbi eēt a quopiā scire potui tā
dē supuenit vector qui hallis ip̄m fore p̄dicauit nudūq̄ vidis-
se in eoꝝ cōtubernio qui hallones vocant̄ scribe ad me obsecro
illorū mores vitāq̄ vt q̄d cū illo factur⁹ sim p̄meditari queā.

Responsio.

Allonū rogas cōditiones Nescio qua forma eos depin
gam cognitionē suscipias. sunt prope in infimo statu.
nudi abiecti nigri ⁊ cū eos videris apparet quasi ethiopes vi-
disse. ludo insudant in cotis velut porci quiescūt. nimis deteri
ores. hec sunt pauca quibus facile eos cognoscas. vale.

Pater filiū q̄ hallo est increpat.

Xistimabā fili te bonis artib⁹ insudare. ⁊ ꝓpediē remea
re doctiorē ad patriā. s̄ dicūt hallonē te fore a q̄ omis de
cor discrecioq̄ ⁊ honesta reputatio remota est. cogita q̄ p̄mū
patriā petas. ego te ad statū aliquē decētē tibi ꝯducētē applica
Responsio. ¶bo. vale.

Responsio

Iraris pater. et forte indignatione cōmot⁹ quando me hallonē intellexisti. parce perdulcis genitor. Nam hāc vitam experiri volui. non malicia inductus. sed vt hanc viuendi tractationem cognitam haberem. vale.

Rex vngarie indignatur principibus saxonie

Indignatur rex vngarie principibus nostris. propterea ꝙ extorsam iam pridē pecuniā a ciuitatib⁹ contra turcos cesari porrexerūt. qui eū bello afficit. scripsit em̄ sanctissimo nisi et a talibus cessant turcos velle adducere. et infandum cristianis damnū inferre. illo semoto nihil est qđ ad te scribere possum.

Responsio

Res abdita erat ciuitatib⁹. et omnino incognita. opinaꝫ quiqꝫ eam vt predicabāt pecuniā pro cristiane religiōis fide. et ꝙ magis est. sumus coacti eam distribuere summā. deo certe committim⁹. qui omnia aperte habet cui⁹ culpa id accidit

Arreptus apud puellā ad matrimoniū cōpellitur

Icolai vicini nostri vnic⁹ cum quadā ipse arrept⁹ puella nuduꝫ eū excipiebāt e lecto. vulneribusqꝫ afficiebāt ac postremo vitam nulla re alia tueri potuit ꝙ̄ vt euestigio duceret in vxorē. homo est om̄ibus ferme ingeniosior. audires cōpateris vtiqꝫ. ꝙ tam magna est hominū querela. sis cautus qui amore ardes. ne in similem cades foueam. vale.

Responsio

Vrbatussum plurimū nicolaū. ingeniosiorem pre om̄ibus. laqueo mulieris deceptum. satis amice ammonitione tua me mones. equidē deinde solertia cauebo ne astutia femine aliquando me decipiat. vale.

penitudo derelicti studij

Ostergaui studiū optimarū artium. et mercature operam dedi. Nunc segregatus a disciplinis nihil est quod mallem ꝙ̄ litterarū gymnasijs incumbere. noctes diesqꝫ torqueor turborqꝫ cū considero quid fecerim. presta rogo consiliū aliquod rursus ego ad doctrinā redirem. vale.

Responsio

Visq₃ primū consilio debet. et matura deliberatione pē sare. si quid esset facturus. ne qua sequeret̄ penitudo. tu vero egisti stolide litterarū artē relinquens merito doles. optimū factum est parentibus scribes. ipsi te ab hoc negotio absolvent atq₃ artibus restituent.

Veniam petit filius q̄ studium reliquit

Jmende pater cognosco me peccasse. quando philozophie et omniū disciplinarū doctrinā abieci. gliscenti iā₃ animo redire cupio. ideo facio rogatam paternitatē tuā auxilio esse velis. atq₃ in eo ipso consentire. dabo em̄ op̄a᷑ vt om̄i conatu solertiaq₃ semper inherere studio videar. vale.

Responsio

Vnus abiit. libros ipsorumq₃ tractationē deseruisti. et mercari placuit. nunc vero declinas. ac cordi est litteras amplecti. dic nate p̄dulcis quis te coegit disciplinas abiiceres? s₃ ne durū te habere diceres parētē ero auxilio vt doctior i om̄i studiorū genere euades. hodie sero ē. cras dicas ad patrios lares me recipiam.

Epistola suadēs vt studiū relinquat̄

Vid rei est. N. q̄ p̄ omne spaciū dierū tuorū singulos fere libros perlegis. video te doctū prestantēq₃ scolarem et nihilominꝰ depressus es. et infimo quasi in statu. īdocti pluscq̄ tu venerāt̄ linq̄ igit̄ huiusmōi studiū. surge ocius et mōtes metallorūq₃ foueas aīaduerte. q̄ cū feceris ditaberis ꝓcul dubio.

Responsio

Jrtutes relinquere stolidū est. idq₃ p̄suadere insipidi. sū pauper existimatione tua fateor mea autē multis regibꝰ dicior. contentor in paucis. nulla mihi cupido. nullꝰ feruor ad pecunias. scientiarū cupidus sum. desideroq₃ saluberrimū philozophie splendorē noli secus conari non ꝓficies. vale.

De florenorū accomodatione

Enit ad me Bartoldꝰ. egit noīe tuo cuidā extraneo. nescio cuias. aliquos aureos accomodarē. isq₃ cū nullas a te attulit lr̄as recusaui ꝓpterea q̄ neuter mihi satis erat spectatꝰ. siquid ex me velis lr̄is significato nihil certe denegabo.

Responsio.

Magna me tenet ammiratio. q̄ is abs te postulauit pecu niā quasi hoc meo faceret ex iussu. equidem nihil penit⁹ de hoc nouerim. probe facis cū recusas. in eo profecto tuā spectatā intelligo prudentiam postea sic habeto vt nemini quicq̄ propter me facies nisi litteris meis instructus. vale.

Scribit pro beneficio in arce.

Peruenit ad me fama vt reor veraci. officiū quoddaꝫ vacare in arce. fructuosum quidē ꝛ pingue. ꝛ cū maxime fueris apud dominū reputatiōis. neqꝫ tibi deneget quicq̄ venio exoratur⁹ tuā iam robustam in me amiciciā. ad dictū officiuꝫ me promouere velis. qđ pro viribus studebo ingenij conatu promereri vale.

Responsio.

Flagitasti q̄ꝫmaxime ad vacans nunc officiū te promouere vide primū an curialiū molestiā possis. ac acerbissimā ferre miseriam. Nā inquietudo magna est. ꝛ cura parit intollerabilis quasi. si volueris sollicit⁹ esse. assiduusq̄ꝫ labore faciam certe statum illū nanciscaris. vale.

Quare vita curialiū molesta dicatur.

Curialium vitam molestam appellas. et miseram vocitas. ego ita autumabā summā prorsus felicitatem in ea fore. Te oro nunc mihi exponas sollicitudines ipsius et que tales miserie sunt. deinceps vero me probauero. et quid sentiam ad te scribam. vale.

Responsio.

Longus esset sermo prolixaqꝫ oratio. si iam oīa deberem enodare. que in aula p̄ncipis miseriā inferūt. satis me dixisse putabo. vnicū hoc cū exposuero. Nā libertate carebis raro quiesces. pax nulla singula laboriosa. quicquid iusserit princeps feceris. et assidue aulicos canes tibi repugnare reperies.

Pro cōsilio de libro per furtū ablato.

Liber me⁹ rhetorice artis sublat⁹ est. ꝛ furto q̄dem amisi scio aūt hui⁹ rei artificē. sed testimonio quodā. vt deberē probare nequeo mihi vero. et molestuꝫ est. et durum eo carere

ſi conſilio tuo adeſſes. quo pacto librum ipſum calliditate qua dam acquirerem. rem mihi faceres gratiſſimam. vale.

Reſponſio.

Etis auxilio ſim vt librum amiſſum et furto quidē acq̄ras. iter vnū eſt vnaq̃ via. quo potiri valeas. Nam ſi quē haberes quo cū ipe familiaritatē haberes. huic deſcriberes formā diſpoſitionē q̃ libri. atq̃ is tunc diceret certe liber iſte arnoldi eſt. poſthac iure. et cum ſatis magna cautela ab eo poſtulares. vale.

De inconſtantia adoleſcentis.

Enit ad me frater meus minor natu. is ſcolas frequētauit in tzwickaw. nec reuerti ad ſtudiū intēdit. ceteri oēs pene magnopere cōmendant particulare iſtud. at pſuadere nequeo vt ad ſtudium rurſus ſeſe recipet. cupio ex te intelligere p dulcis amice ſi q̄d notum tibi eſſet. aptumq̃ quā ob rem receſſit mihi innoteſces quod omni obſequio erga te promerebor vale.

Reſponſio.

Vlta eſſent dicēda de incōſtantia multoꝝ ſcolariū ſed vnum id cēſeo q̄ flocci faciūt bonaꝝ artium diſciplinaꝝ et quicq̄d rectores eoꝝ. p̄ceptoreſq̃ laudāt ipſi recuſant q̄ ad interitum poſtremo reducit. Jlla ſunt paucula q̄bus ſcire poſſis ac plane intelligere vnde exortū ſit q̄ plerīq̃ ſeducuntur. vale.

Nunc p̄ciores libri q̄ quondā habent.

Ecitatiōe q̄dam innotuit ſingularis neceſſari⁹ me⁹ frāciſcus arnoldi. ſcolares iā tā p̄cioſos hr̄e libros. et exercicia quales nec vnq̄ nos habuimus. Nunc lōga me tenet ammiratio. q̄ illo tpe hiſce cū lectiōibus minus ſciant. atq̃ noſcūt q̄ antehac. ſiquid tu ſenties prope diē fac me certiorem. vale.

Reſponſio.

Opia libroꝝ adeſt. cuiuſcūq̃ facultatis. afferūt imp̄ſſores multitudinē. et ſiqua volumia quondā haud ſecus ac aurum colebant iā in manibus ſunt. Nō eſt difficile electā habere. inclytamq̃ in omni ſcientia materiā. ſed nemo eſt qui complectit amore litterarū artes. hoc eſt ſignum inſcios eſſe. ignaroſq̃. et quaſi debachantes ſcholarium cateruas. vale.

An venit antichristus

Erti sunt ex theologorum turba. qui antichristũ natuꝫ esse affirmãt. cunqꝫ dicunt machũmetum fuisse. at ego crediderim nasciturũ. qd permulti sacris in sermonibus exclamãt. scribe ad me queso quã tu de hac qdẽ re opinionẽ habes.

Responsio.

Robabile est antichristũ fuisse. nã multa ex signis scripturisqꝫ magna rõne sibi possunt attribui et ecclesia spurcicia sua nõ parũ est diminuta et ad nihilũ redacta. membrum vtiqꝫ ingens eius est. sic reor ⁊ opinionẽ meã de ipo habes vale

Per frequentiã ludi taxillorũ aliquis diffamatur

Iffamatus es singuli de te loquunt. ꝓpterea ꝙ ludo insistis quondã laudat⁹ ꝓpter eximiũ lrãrũ amorẽ nunc dat⁹ vicio ex frequẽtia taxillorꝫ cursus. nec habitam assequeris laudẽ. ni opa summoqꝫ labore ꝟtutib⁹ insudes. ⁊ tibi recõciliabis parentes. in quorũ iam dudũ fuisti indignatione vale.

Responsio.

Vdio iam rumorem de me sinistrũ exortum. parentesqꝫ indignari. de quo profecto admodũ doleo. at si interdũ luserim non tamen putabã facile. citoqꝫ famam diuulgari. faciam deinceps ne vnꝙ in ludo compertus fuero vale.

Ad primicias celebrandas inuitatio

Rdinatus sum. accepiqꝫ sacros caracteres illos quib⁹ sacerdotalis dignitas perficitur. prope est primitias celebrabo. et cum plerosqꝫ rogatos velim amicos meos. tum in primis presentiam tuam expopto. si tu tantisper cõplacere mihi studebis nihil est quod amplius ex te velim vale.

Responsio:

Ratulor nunc apprime. ꝙ diuinos illos consecutus es ordines. etsi ceteris plurimũ placere volui. maxime autẽ societati tue sic me accingam vt gaudio tuo ac festiuitati huiuscemodi non defuero vale.

De spoliatione. necnõ interfectiõe a latronibus.

Cripsi ad te semp iucunda. quibus et tu hilarior et nos iucũdiores facti sumus Nunc rem notifico lamentatio

ne plenam. scio equidem. cũ expressero. te tristari Nam Petrus Reinhardi amicissimus. vtrisq; nobis spoliatus est. et a latronibus interfectus. scis quantus erat in re et priuata et publica tantus quippe meror omnibus est. vt cum audires nõ posses non maxime dolere. at qualis mihi iam animus sit scies ex ea qua copulati fuimus amicicia vale.

Responsio.

Em dolendã ad me scribis Nam cũ Petrus Reinhardi hominũ fuerit iustissim⁹ ac pene vtilissimus. tũ amicis tum ꝟo ciuitati q̃s temperet a lacrimis. vnũ tñ nobis est remediũ ꝙ ip̃e quoq; iust⁹ erat ⁊ ad deũ ꝑuenire ip̃a existimatio est. tu etiam cũ prudens sis existimationẽ non pretereas vale.

Narrãs aliquẽ se incolumẽ a latronibus euasisse

Vrbatus eram vehementer. ⁊ non ad minorem concitatus tristitiam ꝙ̃ si ego passus fuissem damnũ. ipsum q; infortuniũ. Nunc letor propterea ꝙ amicus noster saluus incolumisq; euasit Neq; ignoro vt ante. lamentatiõe affectus ita et nunc gaudere. atq; prope diem tecum fuerit. vt oculis cõspicari poteris vale.

Responsio.

Vanta concitat⁹ fuerim hilaritate quãdo petrũ. N. saluum intellexi. nullis reuera possem vel verbis explicare. vel sermone at ꝙ me visitabit. facit quidẽ amicicia nostra. antehac que firma erat. et quasi vinculum quoddam indissolubile. et iam pro illo nunccio gratiã tibi habeo amplissimã vale.

Humilis quidam factus consiliarius principis

On te fugit quo fuit in statu Heinricus florigal ⁊ ꝙ̃ humili genere nat⁹ sit. en cõsiliarius ꝑncipis est: ceteris fere potẽtior oĩbus credo equidẽ sidus ip̃m habere prosperuz vel exquisite fore virtutis. quid autẽ tu sentias ad me scribito vale.

Responsio.

Oli ammirari ꝙ Florigal ceteris ꝑ̃fertur. etiã nũc ortus hũilis impedimẽto sibi et obstaculo eẽ nequit. oĩm certe est eloquentissimus. nec vllum ego credo donuz a diis immortalibus datum. quod magis ꝙ̃ elocutio promouet vale.

Eloquentia operat᷑ vt ceteris quis ꝓfertur.

Ene sentis amplissime fautor. de eloquētia Nudiuster-tius ego in principis curia. ac demū inuestigare cepi cō-ditionē fortunāqꝫ florigalis. oēs vno ore. ea deniqꝫ sententia de promsere facundiā ipsuz ꝓmouisse. nunc nihil tantopere mihi corde est q̄ studium eloquētie. spero q̄ et tu itidē facies. vale.

Responsio.

Loquentie studio ays aliquē promoueri: iam dudum id quidē ⁊ sciui et ꝓbaui. sed gaudeo te experientia noscere qđ mihi credere antea vix voluisti. q̄obrem si ꝯsiliū meū seque ris nihil diligēti⁹ curas q̄ in dissertionis studio ꝓficere. vale.

Inuitatio amici ad conuiuiū peragendum.

Lacuit nōnullis amicis meis cōuiuiū quandā celebratio nē hr̄e in qua vna cōuenirem⁹. tu cū abesses rogabāt lit-teras ad te scriberez. quibus certior fieres. volo igitur litterulis his te precatum. presentia tua diem decorári istā velis. pro quo et ipsi. pariter ego in quouis erimus parati negocio tuo. vale.

Responsio.

Ergratum mihi est constitui vobiscum ⁊ acceptū in cō uiuio sepenūero expetebā huiuscemodi diem. faciā vt eo quidem tempore presens fuero. ac pro tali munere ad quoduis obsequium tuum promptissimum me reddam. vale.

Utrum curia romana propter bn̄ficia sit visitanda

Vit mecū Udalricus Haÿner. magna ille inducere iam ratione conatus est. curiam romanā ingrederer. propter nanciscenduz beneficiū aliquod. Nā facile est inquit pauperes apud cardinales ceterosqꝫ prelatos emergere. sed nondum de-liberaui q̄d facturus sim. itaqꝫ in dubio est animus. volo vero vti consilio tuo nam si tibi videtur. fac me certiorem. q̄ primū me parabo. neqꝫ vllam suscipiam in me moram. vale.

Responsio.

Ifficile est suadere curiaz ingrediaris. tametsi q̄ plurimi adipiscant̄ beneficia. et fructifera. et pinguia. Nā cōple-xio tua tenera est. ⁊ fragilis. si te illuc recipias. cū aer venenosus sit. tibiqꝫ repugnās. febris presto est. et omīs fere infirmitatis

morbus.an tibi faciendum sit ex hijs dinoscere possis.vale.

De pestis habundantia.

Ecepi me ad Görlitz coiunctissime fautor.estimabã insu dare bonis artib⁹.vt cõsuluisti.nũc supenit pestis.omne studiũ annihilatũ est.ꝛ pene dissipatũ.scolares recedunt.aufu git ipe rector.ꝛ nõ min⁹ morbũ ego timeo.ꝙ ipsi.rogo propter vetustũ inter nos amorẽ ad me scribas quid facere debeã.vale

Responsio.

Atis apud nos diuulgatũ est mi Johãnes pestem iam Görlitzenses pturbasse.at vt petis.consiliũ vnicum pa triã petas.Nã effugere possumus interdũ morbũ infirmitatẽ qȝ illã.si ṽo ipam illã deus amoueat plagã possis reuerti.vale

Pater filio scribit vt se ad vniuersitatem recipiat.

Lebanus noster vir magne modestie.fili optime conue nit me.ac inter cõferenduȝ persuasit.tibi auxilio sim ad vniuersitatẽ.veni ocius . atqȝ nunc magna festinatione.relin que studium in quo iam moraris.et quod te ad altiora non le uat.pecunia presto est.quam creberrime desiderasti.vale.

Responsio.

Abeo gratiã p magnã plebano nostro.qui curare como dũ meũ maximope dignatus est.tũ in pmis paternitati tue q̃ verbis eius fidẽ adhibuisti.ac deinde profectũ meũ vehe ment cupis petã nũc patriã.et vniuersitatẽ ingredi festinabo.

Conquerunt Erfordenses ꝙ ab hostibus vexantur.

Onquerunt qui Erfordiã inculunt.damnũ suscipe non paruũ propterea ꝙ oẽs occlusi sunt viarũ additus.Nã circundati sunt vndiqȝ ab hostibus.inimicisqȝ eoꝝ.et nisi gra tiã apud principes inuenient.subsistere diutius nõ poterint ve lim si quid haberes erfordie.quãtotius amoueres. ne litigium augeret.et iter ad opidum forte deinceps nõ pateret.vale.

Responsio.

Ja est ammonitio tua.ꝛ ego firmã in me ex ea cognosco amiciciã tuã.ꝙ primũ perlegi litteras tuas misi libertuȝ meũ ad Erfordiã res meas afferret.ne incomodũ incurrerem

C

si intelligere vnq̃ aliquid in quo futura tibi esset vtilitas mea haud aliter vigilarem. q̄ si de rebus meis agerem vale.

Quidā ingrediens in curiā romanā nihil obtinuit.

Ost multas quondā ꝑsuasiones petij curiā. acquirendi beneficij causa. sed incassum labor iste defluit. Nam tot tanteq̀ modo occupatiões sanctissimi sunt. cardinaliūq̀ oīm reliquorū etiā qui huiuscemodi habent cōferre beneficia. vt nemo apud eos quicq̄ consequi potest ita demū cōsumpta pecunia mea reuersus sum. satis magno cum incomodo meo vale.

Responsio.

Vltū eni turbatussum. te nihil in curia acquisiuisse. peto tñ ad me eas scribas occupationes. quibus sanctissimus iā tantopere occupat⁹ est. q̄bus cardinales etiā ac ceteri q̄ ecclesie sunt colūne aggrauati. in q̄ gratissimū mihi feceris.

Occupatiões q̄bus sanctissimus aggrauatus est.

Etis ad te scribam occupationes quibus aggrauatus sanctissimus est. longum profecto essem sermonē facturus. si ordine quodā enarrare vellem. scito tamē hoc vnū q̄ rex de Neapoli eum impugnat. ingentēq̀ contra ipm̄ duxit exercitum. neq̀ vrbem exire audet pontifex. et q̄d periculosius est. romani ab omnibus eius dissentiunt sententijs vale.

Responsio.

Vm magna audiui animi ꝑturbatione. summū pontificē et regē de neapoli dissidere. verendū est maxime. periculū ne aliquod subeat ecclesia. et tam magnorū principum discordia deus bene vertat hancq̀ amoueat plagā a fidelibus.

Liber reptus est apud quendā qui erat amissus

Etulit mihi. C. marcus apud te vidisse librum quendā rhetorice quē ego iam quidē perdiderim. is scripsit mihi singulas dispositiones eius Te (qui magna mihi copulatus es amicicia) precor librum prestare velis. etiamsi quodā in loco forte inuenisses. q̄ si recusaueris te iure conueniam vale.

Responsio

Abeo librum tuū rhetorice discipline. non inueni vt existimas. ſ libertus meus q̄ noīe meo te rogatū pro ipso fa-

ceret cepit te absente Nam cū abesses opinatus est tantam no
stram esse coniunctionē ac amiciciam. ꝙ nullam inde concipe
res iram. rogo vero te qua possum diligentia irasci mihi nulla
tenus velis. quod promereri indies curabo vale.

Excusatio ꝙ de exili scribit materia.

Escio quid sp scribā. cū nihil habeā. ꝙ tibi hilaritatem
prestare possit. vereor aūt de rebus exilib⁹ ac minus cō-
ferentib⁹ ad te scribere verū si tā auidus ⁊ cupidus es lraꝝ mea
rū cū non ꝑclara mihi sint. humilia tunc. et prorsus velis nota
audire. paucis significabis semper ad te litteris mādabo vale.

Responsio.

Am ardeo lras tuas ⁊ ꝓsequor tanto amore vt ne satiari
qdeȝ valeo. etsi magnaꝝ sp reꝝ gesta nō occurrūt accipe
mediocria. nō sp in arduis reb⁹ versamur. remissuȝ hr̄e animū
decet. ex quibus reuera nō parū amiciciā nostrā augebis vale.

Congaudet amico magisterij gradū adepto

Ratulor vehement̄ modestissime fautor te post longuȝ
studij laborē. adeptū esse magisterij statū. necȝ iaȝ vllo
possem sermōe ꝯprehēdere quāto gaudio suscepi. cū necessarius
tuus nuncciū illud ad me detulit. et nomie tuo me valere iussit.
⁊ siquid etiā tui gratia ꝑcepisset. cupido anio perfecissem vale.

Responsio.

E gratulari mihi sane ꝑcepi necȝ in hac tantū re verū-
etiā in oībus quecȝ sunt alijs. de me sic habeto ꝙ ꝓpter
auctam nostram ab ineunte etate amiciciam. et nūc roboratā
quidem cum fortuna se offerret prodesse possem in tua vtilita-
te non minus ꝙ̄ res meas prouiderem vale.

Correptio de obscuris et intricatis epistolis

Erlegi lras tuas in qbus estimabā me iucunditatē ali-
quā repire. sed cū obscure fuerūt intricatecȝ. et tā longe
orationes. vt non solū eā non intelligerē. verumetiā tedium in
de concepi. fac claris lr̄is ad me scribas. et ego tibi respōdebo.

Responsio.

Ephendis me ꝓpter lōgas intricatasqȝ lras. de q̄ nō pa

rū mroꝛ. Nā p̄ceptoꝛes ipi mei hoc edocuerunt me modo quā to possē rarioꝛes plixioꝛesq̄ facere oꝛōnes tāto pfecto dictamē esset oꝛnatius. cū vo viciosuz est. ꝛ ego tuū modū libēs sequar.

Ad amicū de euasione iuuenis vt eum pquirat.

O sti iuuenē meū iohannē. is ceteris erat plerūq̄ studiosioꝛ. Neq̄ facile tibi edicam quantuz laboꝛis litteris impenderet iam euasit nemo scire potest quo peruenerit. age si ipsum comperies cura tecum permaneret. quoad ego resciscerem quod certe quouis pꝛomereri obsequio volo. vale.

Responsio.

N nūdinis lipzēsibus occursuz dedit mihi iuuenis tuus benigne eū alloquebar. rogaui vt ad me diuerteret. s̄ renuit ait enī se missuz esse ignoꝛo q̄ in negocio. verū paucos post dies pmisit mecū velle constitui. qd̄ cū accidit tibi scribā ad me

Petit subsidiū vt inimicos possit cōpescere ꝗ venias.

Abeo inimicicias. et quidem magnas. institui vero eos qui mihi insidiantur gladio velle cōpescere. ac efficere vt plane sciant hanc ipsam causam ppter quā mihi insidiantur facio te iam p̄catum. vt aduenias. et in hac re assistas. pꝛesidiumq̄ p̄stes. cōtra inimicos meos. id certe pmereri velim vale.

Responsio.

Rduū est gladio vincere. vincit quoq̄ gladio. q̄ ferro pugnat. scribas ad me cām. vnde talis exoꝛta sit inimicicia deinde videbo an rōne possit hr̄i remediū aliqd̄ ꝛ fieri amice cōpositio. sin nō pōt. veniā ad te vbi necesse fuerit p̄sidiū p̄stabo.

Notificat inimicitie causam.

Ec causa est pꝛopter quam inter nos capitalis iam oꝛta est inimicicia. Nā cum aliquando relaxandi animi gratia in plateis spaciarer. clamoꝛibus suis me infestarunt. vlulādo deriserunt. fatuo me compararunt. institui equidem impoꝛtunitatem illam vlcisci. hec ratio est quam postulas. vale.

Responsio.

Ez parua est et exigua inter vos. ꝛ vt verum fateoꝛ. neq̄ lanam valet capꝛinā. te iam moneo abstinere velis. parumper ab iracundia. non remote est ad te veniā spero me hāc

bene vestram intercipere disceptionem. vale.

Significat nouā iam exortā peregrinationē.

Exorta est peregrinatio quedā in Nicklaßhausen. ferunt enī tā clara. tāqꝫ magna ibi esse btē v̄ginis signa. vt maiora hijs mirabilia nunq̄ꝫ audita sunt. currunt impetu quodaꝫ quasi furiētes. et adulti. et iuuenes. velim tibi cordi esset simul proficiscendi intentio. et ego vna tecum ingrediar viam. vale.

Responsio.

Ideo multos currere. q̇ nicklaßhausen petunt. sed hoīes sunt imperiti reꝝ creduli. q̄bus minime credendū reor. exclamāt q̄ꝫplurima signa. ac miracula. ⁊ nullū ꝓbatū est. eq̄deꝫ nolo me vie exponere. ne forsitā stoliditatē alioꝝ incurrerē vale

Laudat̄ quis q̄ꝫ non facile fidem adhibet.

Bobe sensisti de peregrinatiōe in Nicklaßhausen. ⁊ quā q̄ꝫ primū mihi intollerabile erat. q̄ꝫ eā floccifaceres. iam aūt vehemēter approbo. Nam sapientiores quibus constat ꝓhibent. dicūt. publiceqꝫ exclamant nullum factum esse miraculum verum deceptionem esse et rudem populū oberrare. vale.

Responsio.

On nouū apud me est. eos esse delusos qui Nicklaßhausen visitarūt. at vehementius miror q̄ꝫ populus tam parue rationis est. vt opilioni in timpano ludenti fidem adhibuit in hijs p̄sertim que articulos tangūt fidei. ego sic mecum institui vt nō hijs sermonibus. sed doctis crederē hominibus. vale.

Ad amicū scribit an fratrē vulneratū cupiat videre.

Rater tuus vulneratus est. nam pridie cū nocturno tempore in plateis spaciaretur. a laicis quibusdam tam enormiter lesus. vt teste scissura aperte ruinam sentiēs capitis eius. igitur si eum viuentem exoptas videre. matura cursum. ne priusq̄ꝫ venias hominum e vita discedat. vale.

Responsio

Vod mihi scribis periculū fratris mei. semꝑ timebā nullo enī vnq̄ꝫ modo potui tantopere sibi inhibere. quin in plateis ad medium vsqꝫ noctis esse voluerit. festinabo tamē vt mox affuero. ip̄m vnū priusq̄ꝫ moriatur cōspicere queā vale.

Ad amicū vt manifestet germani sui vulneratores.

Gisti Lipzk vitā.qñ frater meus minor natu ad necem vsqꝫ vulnerat⁹ est.itaqꝫ et eos nosti. qui mali hui⁹ aucto res fuerunt.te oro eos manifestare velis.vt ei pro illiusmodi sa tis faciant.et scandalo et lesione.et pro ea beniuolentia tua ob nixe omnia facturussum.que tibi placuerint vale.

Responsio

Cio equidē factiosos illos qui germanū tuum leserūt. sed vereor.etiamsi manifestauero ne ipsi negaturi sint. et proinde inimicicia mihi oriatur.volo tamen p̄cibus tuis cō descendere illi enim sunt in ea culpa.Johānes Jacobus et An dreas.nec aliquos alios in tua retineas suspitione vale.

Quod factiosos iure conuenit

Onueni illos iure qui in fratrē meū cōspirationē habue rūt.ac tantū verberib⁹ affecerūt.p̄mū negauerūt.postea demū quādo aperte intellexerūt allaturū me testimoniū cōfes si sunt.⁊ extorsi ab ipis satis magnā pecuniā.nolui parcere ne deinde maiorem forte haberent ad peccandum licentiam vale.

Responsio.

E extorsisse ab illis pecuniā qui ledebāt fratrē tuū gau deo Nā iusticia petit.et preterea maxime faciendū erat. ne etiam alios sumpta occasione facile tanto impetu ac furo re inuaderent.gratum mihi est.ꝙ ad me scripsisti vale.

Ad amicū ꝙ pater eius factus est magistercīuiū.

Tsi ante de rebus mediocribus ad te scripsi.que paruaꝫ tibi attulerūt leticiā.gaudiuꝫ certe magnū mihi est iam litteras efficere.e quibus summā animi reciperes hilaritatem quippe significatum a multis est patrem tuū esse adeptū hūc magistratū ꝙ ceteris presit gaudebam plurimū tum propter summā eius virtutē.ne ipsa semp̄ inculta quideꝫ maneret tum ꝙ mihi a puericia precipuus fuisti amicus vale.

Responsio

Abeo grās tibi magnas.ꝙ mihi iā significasti patrē me um ꝯsecutū magistrat⁹apicē.velim certe cōtrariū audire nā cure ingētes sunt.et labor pene intollerabilis. vex pio aio ef

fecisti. iđ pro ea re vnq̃ ꝓdesse si potero diligẽtissime exequar.

Ad quendã vt carmina sibi amena dirigat.

Cio te esse in eo loco vbi frequẽtia cõcinnent carmina figuratiui cantus dulcissima. maxime autẽ cordi mihi est ea studio amplecti. erit vero gratissimum si qua mihi deleges. amenitatem quandam in se habentia. atq; ego vt primum potero in obsequio tuo non lentescam vale.

Responsio.

Tatuisti vt audio. te velle nimiũ studiosum prebere carminũ musicaliũ velim potius ceteris artibus studeres nã hec vna. quã musicã mensurabilẽ vocas. scientia. adolescentibus prodest fateor. viris parũ. senibus nihil. alie vero doctrine conferũt antiquitati. senesq; venerabiliores faciunt vale.

Cõmendatio carminũ figuratiui cantus

Agna diligẽtia curaui. in musicalib⁹ q̃dẽ ꝓprietatib⁹ exercitatioꝛ euaderẽ. tu dissuades q̃ ãmiratiõe q̃daz suscipio. respõde ad vnũ queso. nõne ꝯcentus ipse queuis solet nõ mediocriter ꝓmouere. ac demũ paupes ipos atq; inopes sublimare. id cũ abs te intelligã. quã vehemẽtissime rationẽ tuã ꝓbabo. vale

Responsio.

I auscultare velis. attentioribusq; auribus ꝑcipere intẽtũ meũ. amouerẽ iã abs te omnẽ ambiguitatẽ. equidem non redarguo disciplinã. quã veteres musicã appellant. sed nimiũ studiũ. ita vt locus melioribus nõ reseruetur. id enim si accidit reprehensione. et quidem maxima dignum est vale.

Musicalibus non nimiũ est insistendum.

Onspicatussum epistolã tuã. quã ꝑtim ꝓbo. in eo q̃ locus meliorib⁹ obseruari debeat. ꝑtim plane nõ intelligo Nã quo pacto certe nũc ignoro fiat. aperias p̃coꝛ ita reseratione q̃dam vt apprehendere possim. et in hac re te vnum sequar.

Responsio

Vamplurimos vides adolescẽtes. qui ita sunt instituti. vt nihil preter q̃ huiuscemodi carmina amore. ac studio prosequuntur. negligunt pene ac floccifaciũt omnẽ aliam doctrinam. tu sic addiscas moneo. altera cõiuncta sit alteri sciẽtie

non vt propter vnius dilectionē reliquā transgrediaris vale.

Ad scolarem vt sibi notificat actus scole.

Audebā plurimū qn̄ in Görlitz te scolas frequētare intel lexerā. locus famat⁹ est. et indies magis ac magis a pluribus laudat. te oro amicissime. N. fac me certiorē vnis litteris q̄ actus vestri sunt. et lectiōes et exercicia ⁊ q̄s vos scientias pre alijs diligitis qd̄ cū feceris rē habeo abs te gratissimam vale.

Responsio

Etis vehemēter actus scole illi⁹ manifestare. facio libens Nā in dialecticis porphiriū ⁊ cathegorias arestotelis ele gim⁹. in p̄ma philozophia subtilissimi iohānis scoti distinctio nes. q̄s formalitates nūcupatis In studio aūt hūanitatis buc colica virgilij seruiūq3 interp̄tez ei⁹ hec sunt q̄ scire voluisti vale

Ammiratio de tā altis lectionibus in particulari.

Vamprimū legi litteras tuas stupefactus pre ammiratione Nā inauditū est ita altas et p̄claras exercere lectio nes et actus in particularibus indicabam magistro meo epistolam tuam. nōminus ipse q̄p ego ammiratus. nec scire possumus quem seruiū appellas. cuius ille liber sit facultatis expone et in nullo iam plus officium tuum requiram vale.

Responsio

Mmiraris de re exigua. ⁊ minime mirāda. satis tn̄ faciā petitioni tue. nā seruius grāmaticus ⁊ inter alios excellētior est. etenī interpres virgilij fidelis. nunc autem ex te intelligere velim qui tamen vestri sunt ⁊ actus. et lectiones. que mihi sic nunc innotescas non minus rem gratam feceris vale.

Postulat contra sibi vt pandat actus scole sue.

Ostulas actus scole nostre. nam pueriles sunt. siquidē figuras donati habem⁹. pariter verboz composita. ac in logicis paruulū. hoc studiū nostrū est hec mētis agitatio vale.

Responsio

Redideram te profectū etate. ⁊ deposuisse iam puericiam quid moraris in ipso illo prodio ? quod te indies stulci orem reddit. en plures coetanij tui. in baccalarios magistrosq3 p̄omoti sunt. tractatio hec puerorū est. vide ne diutius mā-

stris. vel nunq̃ ad altiora conscendes vale.

Putat alia non posse intelligere sine fundamento.

Js em̄ studiū meuz esse prodiū. dissuades q̃z me morari in eo diuti⁹. at mgr̄m meū cōsului. cui⁹ oīno est sententia ne ab ipso discedaz. nullos posse inq̄t ad grauiora puenire nisi hec lucide intellexerint. tm̄ sup̱ hac re maxīe expeto consiliū tuū.

Responsio

Visq̃z laudat tractationē suā sic. Therentian⁹ gnato assentationē. quere ab aliis cōsiliū qui experientiā habent hij profecto aliter suadent. et longe e verbis illis dissentiunt. ratio mihi habēda est. plus doctiores q̃z ego hāc rē tibi exponēt.

Noua de superhabundantia pestis

Voluisti ad te noua scriberem. etiamsi non semper iucunda essent. facio itaq̃z Nam fuisti interduz in tridentina ciuitate. hec inq̃ tanto pestis impetu aggrauata vt in vrbe illa hominem amplius non videres vale.

Responsio.

Rem narras horrore plenā que nō parum me perterrefacit equidem timendum est. ne plaga illa nos similiter inuadat deus auertat in cuius manu sunt om̄ia ad hanc rem nihil cōsultius autumo q̃ꝙ deū quisq̃z dep̄cet̃ ꝓpiti⁹ nobis sit vale.

Cōtentio duorū qui diuersos principes laudarūt

Petrū ruperti. et wilhelmū iudicis ꝓbe nouisti. inter eos em̄ exortū est litigiū. et magna inimicicia. q̄ ante cōiunctissime vixerant Nā alter duces saxonie. alter marchionē pluris esse predicauit. et quisq̃z alteri repugnauit. donec verberum impetus. et capilloꝝ inuolutio sequeret̃. volui vt hec scires.

Responsio.

Illos litigasse ꝓ eo ꝙ nihil cōducit stulticie signū est etenī si vterq̃z victoriā obtinuisset. nec melior esset victo aut p̄stātior victor ipse. rogo vt illi verberib⁹ decertabāt tu lr̄is mecū de ea re cōtendere. nō vt aliqua inter nos nascat̃ ira. sed potius vt tāto latius scribendi stilū apprehendam⁹. extollas vnū volo. alterū ego cōmendabo quo mihi placitā rem ages vale.

D

Contentio duorũ per epistolas
q̃ diuersos p̃ncipes cõmẽdãt

Ubes ad te scribã. pluries faciaꝫ. aut marchionẽ. aut du
ces saxonie vt scribẽdi copia amplior sit faciã. ꝑ albertuꝫ
q̃ marchie impat excellẽtiorẽ p̃dico. ⁊ famosiorẽ ꝑpterea ꝙ bel
licosus est ⁊ perit⁹ multaꝝ rerũ. Duces aũt saxonie parũ. vel ni
hil de bellis sciũt. ꝑinde est hũc esse solertiorẽ. q̃d tu senties si-
Responsio. ¶ gnificato.

U laudas bellicũ strepitum in duce Brandeburgensi. ⁊
hac de causa preferri patas eum his qui Misne. at ego
aliter ꝙ pax ipsa et tranquillitas magnificentior sit q̃ꝫ lites. di
scordiamq̃ꝫ spargere. scitum vero est principes quos ego com-
mẽdo. omia facere matura deliberatione. et non incõsulta cele-
ritate Clamabo ego arma cedant toge. cõcedat laurea lingue.

Ad amicũ ꝙ omnibus
in rebus tedium habet

Abeo tediũ vehementer Neq̃ꝫ bonarũ artium plus tra
ctatio iucunda est. laborare aũt nequeo. ⁊ redditus nul-
li sunt mendicare non valeo. tu rem pergratam ostenderes. si
quod iter manifestares. quo me honeste iam alere posseꝫ. ⁊ im
pigrum me haberes in quouis beneplacito tuo vale.

Responsio.

Ogitaui nõ parũ de cõditione tua. et institutiõe tã enor
mi etsi manseris in ea sententia. nihil cõsultius est q̃ꝫ in-
gredi schlabaciã. hec eñ terra. omẽs desides. et tardos nutrit ⁊
q̃ꝫtum plus quisq̃ꝫ tepet. tanto ipse felicior est in ea prouincia.
quare te accingas vt q̃ꝫprimũ in eaꝫ venias. et nihil tibi deerit.

Gaudeat ꝙ de miseria eius compatiatur

Audeo plurimũ quũ intellexi ꝙ miserie mee studes inue
nire medium aliquod. deinceps auteꝫ precor ad eã quã
schlabaciam appellas viam indices. qua demonstrata nihil
erit quod me impediet. quin vie me exposuero vale.

Responsio.

Jam tibi indicarẽ facillime ad schlabaciam. si a labore
nõ abhorreres. primũ te proba. an laboꝝ patiẽtissimus

sis q̄ cū ad me scribes dabo operā vt morem tibi geram vale.

A puella citatus petit amicū in procuratorem.

Jtauit me puella quedā. et vt in vxorem ducā deposcit dies iudicij adest. neminē habeo q̄ pcuratione bn̄ expe-diet. ⁊ ipse q̄dez iuris ignar⁹ Te igit̄ q̄ magnā periciā iuris h̄es. p̄cor mihi astare nō recuses. et onus pcurādi p me assumes certe efficiā p ea bn̄ficentia. nulla me vnq̄ arguet ingratitudo.

Responsio.

Vm in negocio magni pōderis. cuius arduitate impe-dior ad te nūc venire nequeo. scribas tn̄ que puella sit et que habita sunt verba. ero tibi si valeo auxilio. tibiq̄z exponaz an ius cogat eā ducas. vel ptractio ista matrimoniū postulat.

Manifestatur persona et virginis conditio.

Ota tibi est katherina arnoldi filia. ipsa est que ad vitaz ɔiugalē me cōpellere p̄sumit. verba aūt hec sunt sis mea simq̄z tuus. et sine omni protuli ducendi intentione. eapropter spero me liberum euasurū. quid tibi appareat mihi innotesce.

Responsio

Osco virginē de qua scribis. pfecto pulchra est. ⁊ nubi-lis. verboꝝ aūt seriem obscure scripsisti. Nescio an v̄ba de presenti vel de futuro sunt. in quo vis illa occultatur. in eo iā vno fac me certum. et iuris sententiam enodabo vale.

Talia fuerunt verba matrimonij

Erte de p̄senti fuit locutio nostra. ayebā tu mea es quā diligo. quāq̄z plus amaturus alijs femineis psonis. at hec inquit tu meus es quē amare nō desinā. sed ioco illa referebam. nullum in mentem incidit matrimonium vale.

Responsio

Atis plene intellexi negociū tuū. et nō est p̄ter vnum iter q̄ primum ducas ipsam. verum est matrimonium sacramentumq̄z perfectum. vide ne sumptum quidez facies magnū Nam prorsus in eo damnaberis vale.

Conqueritur multum q̄ per puellam deceptus est.

Vrbor anio q̄ iuuēcula ita me decepit. et q̄ tam acerbuz

euentū p̄dicto. quid dicet parentes mei: qui in sacerdotio me et optabant. obsecro si qd̄ remediū inuenires aut euasionē quan dā in ea subsidiū preberes id vnū pergratū mihi foret vale.

Responsio.

Erlustraui q̄plurima iuris volumina. fui diligens an quopiā modo medelā porrigerē. sed nō valeo mentiri to tus processus. quorū q̄ codicum pro puella est. feras patienter et cogita quia plures ex sapientibus coniugati sunt vale.

Ad amicum q̄ ad nuptias est inuitatus

Ad nuptias inuitat⁹ sum. et ad vesptinas choreas habitu rus sa'is magnā esse voluptatē. ⁊ quandā animi recrea tionē. dissuadēt p̄ceptores mei. ayūt libidinē me cōcipe nocitu rā. ex mulierꝝ aspectu. scio aūt te simul inuitatū esse peto litteris ad me demandes quid facturus sis. si ꝓficisceris et ego sin ma nebis. et ego quiescam vale.

Responsio.

Omniū p̄ceptorū verba eadē sunt. suadēt p̄cipiūtq̄ mul ta ipsi que nō faciunt. inhibuit rector meus ne quisq̄ co ream inuiseret. ego pgam eo nolente. fac paratus sis die iouis tum oculi nostri saturabunt pulcerrimaꝝ et virginū et mulie rū aspectu. et gaudebimus quasi cōstituti essem⁹ in paradiso.

Timet quidam laycorum inimiciciam

Ui paratus omnino. crastina die tecum ad nuptias me reciperem. sed tanta est in nos laycoꝝ inimicicia q̄ a ta li nūc voluptate abhorreo. malo quiescere integris membris q̄ gemere vulneratis. accipe in partē meliorē q̄ nō venio vale.

Responsio.

Redulus es omnino et facillime verba te deterreāt Naz si nobis layci insidiant non tam repente inuadēt nos manus habemus et defendicula. cur faciunt ipi: q: plus ama mur q̄ ipi in quo displicentiā habent. veni igitur oia tuta sunt et secura et letabitur cor tuū et omia membra exultabunt vale.

Narrat se esse petitū vt quendā sibi reconciliat.

Uenit ad me mucius agellus. atq̄ idē inter loquendū retu lit te aduersus ipm quandā forsitan cōcepisse iram. pro

pter eam quã nuper dissentionem habuisti in collatione. Res sibi grauis est. q̄ te sibi inimicũ scire debeat propter rem minu tam. prorsusq̃ vilẽ. et antehac summũ semper te amicũ existimauit. fecit me rogatũ ipm tue societati reconciliarẽ. non enim iniquo animo quippiã fecisset. Te itaq̃ precor propter summã inter nos familiaritatẽ hanc tuo moueas ex animo iracundiã et vt ante agellus noster erat amicus. ita quoq̃ maneat Nihil est in quo magis mihi complacitum iri posses vale.

Responsio

On parua ira concitatus erã in agellum propter illota eius verba. quibus me admoduz infestabat. itaq̃ mihi proposui nullã debere inter nos amplius fieri amiciciaz. sed littere tue quibus pro eo rogas omnem iracundiam ab aĩo meo depulerunt. tanta eni tua est apud me autoritas. vt existimem aliqua in re tibi non parere nephas esse. quapropter quicquid vnq̃ ex me habere volueris efficiam libentissime. vale.

Narrat agellum gratulari
q̄ amico offenso recõciliat⁹ sit

Ampridẽ mecum erat agellus. noster familiaris. ait lr̃is meis se tibi recõciliatũ eẽ. tãtas mihi habuit gr̃as. quantas edicere nullo possez sermõe. atq̃ idẽ p̄dicat lõge maxia in eũ tua bñsicia. post habitã modo recõciliationẽ. et nullius se dicit scintillã ire prioris in te sentire. qua tandẽ re firmã tuã erga me amiciciã. et itẽ necessitudinẽ cognosco. ac nũq̃ te amare desinã.

Responsio.

Ibi cõplacere studui semp. nec illud tibi vel additũ est. vel ignotũ Et ita de me habeas. me agellũ nostrũ non modo amare. sed vt amicissimum diligere. Et eam que inter nos erat dissentionem omnino ex animo propulsisse. in hac cognoui discordia quãti et te faceret. ⁊ me similiter. Quare te oratum facio. eum non minus q̃ me diligere velis vale.

Dolet de incendio amici

Rater tuus minor natu retulit te huiuscemodi suscepisse damnũ. vt prope cecidissem in desperationẽ. Nam do

mū tuā inquit periisse incendio. q cum audiui non minus cō-
motus eram ac si illud quidem ipsum damnū meis sensissem
in rebus. tu scis quomodo te diligo et quomodo tuū incomo-
dum velut si mihi accideret fero Neqꝫ minus etiam tibi velim
presidio esse q̄ mihi ipi. itaqꝫ oratum te facio mesticiam illam
deponas. si quem ceperis defectum. ego supplebo. sunt mihi
(diis gratias) tante res familiares vtrisqꝫ nobis sufficere va-
leant. q cum feceris cognosco tuam in me plenā fiduciā vale.

Responsio.

Vrbatus in me erat anim⁹ me⁹. ppt damnū illud qd ex
incēdio susceperā. sed postq̄ lr̄e tue venerūt huiuscemōi
dederūt ꝯsolationē. vt oīs a me fugit cōceptus meror tu releua
sti cor meū suauissime amice. tu mentē meā ab oī liberasti tristi
cia. tu quoqꝫ effecisti vt ad animū deniqꝫ redii. atꝫ hac quidem
epistola tua me ppetuo tibi debiturū astrinxisti. firmā tuā er-
ga me amiciciā cognosco. neqꝫ cessabo vnq̄ sempqꝫ conabor.
vt aliqn̄ familiaris demū officiosus etiā in factis tuis videar.

Petit vt iuueni hospitium subordinetur

J baccalarie fautor amicissime. te oro p̄sentium ostenso
rem in prouisionē tuā recipias. ac meo nomine hospitiū
ei subordinares. iuuenis est sat boni ingenii. plurimūqꝫ eum et
dilexi. et diligo. sic enim habeto. quicquid ei feceris mihi facis.
ac si opportunitas se vnq̄ ingereret. vt a me quippiam postu
laturus venires. aut tibi complacere possez. certe in tua re que
cunqꝫ esset me studiosissimum videres vale.

Responsio

Ostulas iuueni tuo hospitiū subordinarē. faciā libenter
nec op⁹ erat illud a me rogare. tantū certe significare. sic
eē reor ꝯfirmatā amiciciā nr̄az. vt alr̄ alteri⁹ negocia tanq̄ sua
pcurat atꝫ ideo de me ita cogita velut ꝯiunctissimo tibi hoīm.

Gaudet de fortuna alterius.

Ptime fautor gaudeo vehemētissime. et plusq̄ proloqui
decet huiuscemodi fortunā arrisisse. sed quid fortunā no
mino? scio enim talē iam statū magis a te honoris acceptur
q̄ tu exeo vtilitatis. vnum tamē precor ne asperneris eos ipsos

quos antea complexus es amoris vinculo. et ammota omni dubitatione. deus omnem quem ducis statum fecundet vale.

Responsio.

E gaudere scribis de fortuna mea. statuqz fecundo. scio equidē te nō solū gaudere. verūetiam plurimū exultare. ceterū ignoro an sit tā fertilis status vt proclamatus est. necne qualiscunqz tamē sit. iucunditatē mihi affert. te gratulari noīe meo qđ et ego in prosperitatibus tuis semper faciam vale.

Notificat Albertū saxonie ducem aduersus Matthiam vngarie regem arma mouere

Ogasti germane. et multo studio. siquando ad me aliqua et ammiratiōe digna. et auditu deferent̄ ad te pscriberem. dedi operā hactenus satis vt facerem desiderio tuo atz nudiustertius. ethiolus eque mihi et amicicia et propinquitate coniunctus scripserat Inclitū principem nostrū Albertū saxonie ducem. collum romano imperio subiecisse. onusqz illud subiuisse. vt constantissimū opidum Neustadt. miris modis vngaro resistens. e manibus crudelissimis matiesch possit libe- rari colligit exercitum Ratispone. hec te scire volui vale.

Responsio

Rater amande. atqz fortuna mea charior. grande facinus ad me scribis Nec minus mihi q̄ ceteris quib⁹ scriptionis tue copiam legendi fecerā horrendū. audacia est. et confidentia mirabilis. ducem nostrū p̄cellosuz hoc negotium subiuisse. tu scis q̄ potens est. et bellicosus rex vngarie q̄ impatiens iniuriarū. siquando offendatur Timenduz est periculum imminens modo capitibus nostris. Siquidem triumphante rege nec tuta manebit. nec quieta ꝓuincia illa. hec verēda sunt certe. et que ego plurimum timeo vale.

Epistola replicans

Epone timorē frater. atz ad spem te cōuertere. non enim tātus subest timor neqz piculū Nā negociū imperij est. plusqz cesarē q̄ ipm ducē tangēs. neqz suo populo p̄liū aliqđ ingredie- t̄ Sed cū eo quē imperiales vrbes ac duces ordinati ad facinus hoc egregiū destinabūt. quas ob res victoria in mani

bus est Nec romano imperio Matiesch ille fraudulentus resi stet. quod cum fausto omnino perficitur summam laudem princeps illustris consequetur famaque eius efferetur usque ad sidera vale.

In precedentem replica

Erfectum opus magnificabis. serenum probabis vespi diem retentum ostendes passerem. ceterum de dubijs nihil diffinies. vellim perfecto ne spes inanis nimium frater te extolleret. vt si aduersa acciderent asperitas eorum. et importunitas te non offenderent. nec imperiti rerum varia loquuntur. Ego autem rumoribus credendum esse non censeo. donec res in lucem perducatur.

Rursus in illam replicatio

Dormitat lepus apertis luminibus. pauet in altissimis arborum culminibus auicularum genus. et cancer ex intimis fluuij latibulis sonitu conti pellitur. Sic quoque et tu timorosus in medio formidas romani imperij. audi obsecro vt clare rem negociumque intelligas Totum sic fedus contraxit imperium vt si inceptum principis periclitaretur. et principes electores essent et ciuitates imperiales presidio. quare satis constat nullum se imminere periculum vale

Responsio.

Etsi antehac vehementer timebam. suauissime frater. ne dux noster magnificus periculum aliquod subiret. auertisti tamen a me omnem timorem. quandoquidem intellexi rem illam fieri plus ab imperio romano quam a principe nostro. quare tibi gratiam habeo amplissimam quod ea ad me scripsisti. et quibus rebus vicissim tibi complacitum iri potero faciam semper vale.

Petit ne ad iura applicetur
vt in artibus possit manere

Vasit cognatus meus. sacerdos quidam graui senio confectus. vt non omne tempus. et presertim melioris etatis in artibus consumerem. quam primum censet ad iura me applicem. in quibus maior est vtilitas: et fame splendor euenturus Ego autem quia ad artes plurimum propensus sum. inuitus studium ipsarum relinquam Si recalcitrauero vti fertur stimulis. quo me presidio in vniuersitate pertineo carebo Te oratum facio suauissime fautor consilium des in negocio illo. vt valerem in artibus manere et non amittere

fauorem dñi mei. qđ omni obsequio libens promerebor vale.

Responsio.

Eris mediū aliquod vt dñi posses fauorē retinere. etiam si iuridice facultati nō adhereſceres. miror importunitate petitiōis. cū potius nemine instigāte iura deberes diligere q̄ȝ artes Te oratū facio vt ꝓpositū illud abiicias. ⁊ cū satis in artibus profeceris. quid sacrum ius poscit velis conspicere. fac te obedientē sentiat pater. hec facies cū iuris equabilitatē cognoscere stude Tū p̄sidia tibi p̄sta sunt. fauorq̄ȝ oim amicoꝝ vale.

Quod studentes de Hamburgk a comite de barbe capti sunt.

Ogasti sepenumero nouitates si que mihi forent ad te ꝑscriberē Nunc noua in manibus sunt. si ad damnū tendētia. eo nūccupanṫ noīe. Tu nosti Hamburgenses pauloante in studio nostro constitutos. hii cum patriā peterent Comes de barbe in villa illos cōprehendit captiuosq̄ȝ in vincula cōiecit Vniuersitas nr̄a pro ipsis laborat vt libertatem cōsequerētur siquādo ꝓsperiora ad me ꝑuenient. similiter ad te scribā.

Responsio

Oleo Hamburgēses captos esse. et in vinculis retentos Eteni magna mihi fuerunt. ⁊ amicicia cōiuncti. ⁊ in oī tractatiōe socii. vtinā vniuersitas aliq̄d ꝓ salute eoꝝ posset efficere te oratū facio quicq̄d i hac re fiat ad me scribere velis vale

Q đ omis labor leuis est vt in schlabaciā posset ingredi

Acilis erit oīs labor ac acceptusq̄ȝ. queȝ aggredi pro tali via deberē. adeo iā incensus sum amore. ⁊ laboris huius et prouincie. vt vix quidem expectare queo. quoad illud demōstrabis quod de hac re noueris Te nunc venio deprecaturus. id vnum non differas. sed prestes manuductionē vnam ad terram illam. et te amare nunq̄ȝ desinam vale.

Responsio

Vpis scire quo pacto habes notū iter ad schlabaciaȝ. et postulas tibi manifestem. q̄ labore ingredi necesse est. en conatus talis Si expetis te accingere. p̄mū oportet q̄ȝ maxime

vespertina hora inebriaris. deinde vt cū cubitum discedas vomitū facies. tū cantarus assit. cuius ansa dextera sp teneat que cum plena sit de optimo vino ebrietatē reficiat. ea in nocte octies ebibas. die vero sequenti cū circiter septimā surrexeris horā. vino vtaris sublimato. idq3 ad triduum continues. tum te dormiente manifestabitur iter hoc. ad locū quem deposcis vale.

Descriptio terre schlabacie

Jspositionem terre schlabacie sic intelliges Nā aditus eius difficilis est. custodit porta velut aureū vellus. Est em̄ circundata muro marmoreo. porta eius enea. et pons quidē aureis pendens cathenis Nisi enim dimittat aggressus nō patet. Nam flumen ingens et pfundū circūlabit. nemo introibit nisi vocatus. nemo vocabit nisi ebrietatez per triduū seruauit. atq3 etiam vomitū vigesies fecerit. cum intraueris reperies riuos. et lacte. ⁊ melle fluentes. lacus omēs piscibus assatis pleni sunt. Aura veris cōditionē ppetuo habet. et arbores vineeq3. ac fructus deferentes plane autumnū non relinquēt. Jllic phalernum dulcissimum in copia et quoquo proficisceris conspicies sub arborib⁹ paratas mensas. refertas omni cibo. ac potu. que delectationē prese ferunt balnea amenissima. in quibus mulieres. virginesq3 a viris non separant discrimen nullum Sed cū amata quisq3 consedit. ac illa que visus voluptatē. tactusq3 afferūt exercet. ortus prope est vbi balneo dimisso quiesces i quo crescunt flores pulcerrimi. vt si debilitatem concepisses quandam. hīj tum colore tum odore reficiunt. concētus quoq3 auiū quāmaxime recreat Jtaq3 postremo hui⁹ loci a paradisi gaudijs suauitatē differre non dices Jstic est de quo hominū fabule sunt quemlibet tardum pigrumq3 assum ore pullum arripe et qui potest diutius dormire. is profecto maior est. ceterisq3 prefertur. sunt plura alia in hac terra. que voluptatem afferūt sed breuitatis ob amorem dimittam. vale.

Displicet q derideturppter schlabaciam.

Egi omēz quā ad me scripsisti de schlabacia materiam nec aliqd inuenio certe. qd me derisū nō faceret. scias eq dē si vsu nōnunq̄ venerit parē tibi referam et equalem graciā.

Responsio

Rasceris mihi ꝓpter schlabacie descriptionē. an temere feci obsecro? qđ te parūper deridebā. Nam peticio tua stulta erat. rez petisti stoliditate plenā. nihil habes inquies. nec laborare. nec litteris dare operā ꝓponis. abice hanc p̄cor demēciam. et lr̄is inherere nō desine. tū in maximū cresces virū vale.

Quod orationes pro qui bus scripserit non misit.

Vtabā honorande frater. cum in ceteris esse deberet hominibus concitatio quedā ad deuotionez. tum maxime in religiosis. qui sunt veluti speculum quoddā aliorum. quo se intueant̄. vt facilius vitā sanctā consequant̄. Sed ignoro quō vsu venerit cū tuā in me fraternitatē rogaui oratiōes scis quas mihi impartires. hactenus obtinere nō potui. Negligentē te p̄buisti. ac etiam fuisti impedimēto. q̄ medio iam tempore eas q̄dem ipsas oratiōes. quia non habuerim. minime oraui. Etsi ex ea re quippiā. aut delicti ortū sit. aut peccati culpa. in te redundet. et pro hac negligentia deo rationē reddas. Te adhuc facio oratū. propter eximiā quam quisq̄ dilectionē debet habere erga saluatorē nostrum. quondā memoratas orationes mihi velis. et in breui scriptas mittere quas cum orauero. tue singularis in me charitatis non ero immemor vale.

Responsio.

Ccusasti me grauiter perdulcis frater. q̄ orationes iam pro quibus scripsisti repente non miserim. Ego te oratum facio eas tu ipsas orationes velis benigne suscipere a p̄senti tabellatore etsi antehac quippiam neglectum sit. in ea negligentia precabor veniam a saluatore nostro. Tua nūc interest supplere defectum. Et siquando orau eris esse velis memor fratris tui. quod rursus efficiam libens. vale.

Impressum Liptzk per Melchiorē Lotter Anno humane salutis nonogesimonono duodecimo quoq̄ february kalendas.